

Jeg tror på et liv før døden

Af Niels Peter Jacobsen,

sognepræst, Kirkegade 14, Rødding

LÆSERBREV: Kære Erik

Bartram Jensen. Du stiller mig to konkrete spørgsmål. Dem vil jeg forsøge at svare på. Men først må jeg kommentere det, du skriver (17/4) om kærlighed og etik. Kærlighed og kærlighed er åbenbart to forskellige ting. Jeg kan godt følge dine argumenter, når du beskriver dit ateistiske syn på, hvad

kærlighed er. Men jeg er ikke sikker på, at vi mener det samme med ordet kærlighed.

Hvis jeg forstår dig ret, skelner du slet ikke mellem det evolutionære instinkt, der får en fuglemor til at fodre sine unger, og den kærlighed, som en menneskelig mor har til sit barn. Vi er »programmeret til kærlighed«, siger du. Evolutionen har lagt det ind i vore gener, sådan at vi ube-

Jeg tror på et liv før døden. Det er det, der optager mig mest. Og på det punkt er Jesus et godt forbillede. At der også er et helvede før døden, kan enhver konstatere ved at se sig omkring i verden.

NIELS PETER JACOBSEN

vidst arbejder for menneskeartens overlevelse.

Med andre ord: Kærlighed er en indbygget strategi til overlevelse! Den forkla-

ring rækker måske et stykke ad vejen, men den giver nu ikke tilstrækkelig mening. Der er kvalitativ forskel på instinkt og kærlig-

hed. Hvis kærligheden kun var instinkt, så ville jeg ikke kalde den kærlighed. Menneskelig kærlighed fører en eller anden grad af frihed og valg og medvirken. Hvis ikke det var tilfældet, gav det jo slet ikke mening at tale om etik.

Og når vi taler om etik: Du giver din evolutionære forklaring en kulturel overbygning. Etik er ifølge dig de regler, som i tidens løb har vist sig at tjene de flestes overlevelse. Men hvis etikken ikke er mere end en socialkonstruktivistisk størrelse, så vil jeg ikke kalde den etik. Så vil jeg til nød kalde den en strategi med en vis evolutionær nytteværdi.

Du spørger, om jeg tror på et helvede efter døden. Lad mig nærme mig svaret ad en anden vej. Jeg tror på et liv før døden. Det er det, der optager mig mest. Og på det punkt er Jesus et godt forbillede. At der også er et helvede før døden, kan enhver konstatere ved at se sig omkring i verden. Uan-

set hvilken værdi vi tillægger kærligheden, så er der tydeligvis steder i verden, hvor kærligheden kommer til kort. Og uanset hvordan vi forklarer oprindelsen til etikken, så må vi konstatere, at vi ikke har etisk kraft og vilje til at gøre en forsvarelig indsats imod helvede på jorden.

Om der findes et helvede efter døden? Det skal jeg ikke udtale mig om med nogen som helst skråsikkerhed. Jeg kan se, at biblen enkelte steder beskriver et helvede og en fortabelse. Men samtidig fortæller Jesus meget mere omfattende om frelse, tilgivelse, heling, fællesskab, evigt liv o.s.v. På den baggrund tør jeg håbe på, at Guds kærlighed er stærk nok til at tomme helvede, hvis det findes.

Dit sidste spørgsmål er det sværeste: Hvorfor er det tilfældig lidelse i verden? Jeg bliver dig svar skyldig. Men jeg vil tænke lidt mere over ordet »tilfældig«.